

Ministeren fuldstændig feil, thi her er ikke Tale om, at god konstitutionel Praxis kræver Noget her. God konstitutionel Praxis vilde kræve, at Ministeren sørge for, at Thinget kom frit og saa snart som muligt til at stemme over de Foranstaltninger, han har gennemført, det vilde være god konstitutionel Praxis, det antager jeg, at den ærede Minister vil indrømme mig. Efter § 2^d er det Meningen, at de Foranstaltninger, der ifølge denne Paragraf træffes — selv om man ikke vil gaa saa vidt, at man vil hævde, at der ikke maa ske Noget uden paa sikker Forventning om Billigelse — skulde Lovgivningsmagtens forfjellige Faktorer have Lov til hurtigst muligt at fælde deres Dom over; det vil den ærede Minister vist heller ikke bestride; altsaa god konstitutionel Praxis vil føre til, at Sagerne saa hurtig som muligt reelt afgjøres. Den ærede Minister følger i denne Sag den stik modsatte Praxis, han gjør alt, hvad han kan for at hindre det, og hjælpes ad med sit Parti i Landstinget baade ved den Maade, hvorpaa han fremlægger Lovene, og ved sin hele Holdning. Den ærede Minister kan maaste formelt bestride det, og sige, at han ikke udtrykkelig har sagt, at de Sager ikke skulde fremmes, og han kan benægte, at de ikke blive fremmede, men der er intet Menneſte, der tvivler om, at den ærede Minister ligesom de andre Ministre er enig med Landstinget i den Praxis, der nu følges. Den bestaar i, at man gennem en fuldstændig formalistisk Anvendelse af Ordene i Grundlovens § 25 hindrer dette Thing, den anden Lovgivningsfaktor i at gjøre sin lovlige Ret, sit Bøttum, gjældende med Hensyn til de provisoriske Foranstaltninger. Den ærede Minister vil vistnok indrømme mig, at det er en overordentlig slet konstitutionel Praxis, eller hvis Ministeren mener, at det er en god konstitutionel Praxis, saa vil jeg gjerne høre det af Ministerens Mund, at det er det, han forstaa ved god konstitutionel Praxis, thi det er det Afgjørende her, om det er slet eller god konstitutionel Praxis. Er det nemlig slet konstitutionel Praxis, saa er det god konstitutionel Praxis at nægte denne Bevilling, saa falder hele den Argumentation bort, som Ministeren har stillet op for at holde paa sin Bevilling, thi den er kun bygget paa god Praxis, og den, Ministeren følger, vil være den mest absurde og mest forfatningsstridige Praxis, som kunde tænkes, og direkte modarbejde Forfatningens Aand og Mening. Ganske de samme Grunde, som føre til, at vi paa andre Omraader bøje os for den Theori, at den Bevilling, der er hjemlet i Lov, skal optages paa Finantsloven, og derom maa ikke reises Strid, maa føre

til, at vi i dette Tilfælde ikke kunne give Bevillingen. Det som det kommer an paa, er at værne om Thingenes Frihed; hvorledes Ministeren saa kan bruge god konstitutionel Praxis som Argument for sin Forordning til dette Thing om at optage en saadan Bevilling paa Finantsloven, forstaaer jeg ikke. Jeg vil derfor spørge Ministeren, om han anser det, der nu sker, for god konstitutionel Praxis, den Maade, hvorpaa de provisoriske Love af Regjeringen kun fremsættes i Landstinget, ligge i Landstinget og begraves der, uden at Folkethinget nogensinde kan faae fat paa dem, eller anser han det ikke for god konstitutionel Praxis?

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg anser det for god konstitutionel Praxis, at Landstinget behandler de det forelagte Lovforslag, som det vil.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Saa anser Ministeren altid det for god konstitutionel Praxis, som et Thing gjør med et det forelagt Lovforslag? Anderledes kan jeg ikke forstaa den Sætning: Jeg anser det for god konstitutionel Praxis, at Landstinget behandler de det forelagte Lovforslag, som det vil. Selv om det behandler dem aldeles stridende mod Forfatningens Aand og for at hindre Forfatningen i at komme til at virke, det er ganske ligegyldigt, talder Ministeren det saa dog god konstitutionel Praxis? Det vil jeg gjerne vide. Men hvis det er Tilfældet, at Ministeren talder det god konstitutionel Praxis, saa maa han jo konsekvent sige, at saa er det ogsaa god konstitutionel Praxis, naar Folkethinget behandler Lovforslagene, som det vil. Men hvad forstaaer Ministeren saa ved god konstitutionel Praxis, det er mig aldeles ufatteligt, hvad det Begreb saa egentlig er. Det er altsaa det enkelte Things Ret til at gjøre komplet vilkaarligt, hvad det vil, uden Hensyn til hvad det fører til, uden Hensyn til Konsekvenserne, om det bidrager til at opretholde Forfatningens Aand eller ikke muliggjøre en ordentlig Regjering.

Beth: Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, angaaende Endringsforslaget under Nr. 41, jeg skal tillade mig. Saavidt jeg veed, gaa alle de Forslag, der i Tidens Løb ere komne frem med Hensyn til Forandringer i vor Retsspleie, ud paa, at Kriminal- og Politiretten skal affattes; men saalænge denne Ret bestaar, er det sikkerlig i hoi Grad i Samfundets Interesse, at den sættes i Stand til at be-